

Kolumni Kansan Uutisissa 31.5.2002

Kun marxilaiset puhuvat valtion kuoleentumisen tarpeesta, halutaan, että valtio olisi kansan palvelija eikä sen alistaja. KAPITALismin ohella myös valtiososialismi on ollut sortovaltaa.

Marx ei halunnut lakkauttaa valtaa vaan porvariston vallan. Hän halusi monopolisoida kaiken vallan kommunistiselle puolueelle. Proletariaattia tarvittiin auttamaan kommunisteja, kun liittolaisista ei ollut ylitarjontaa. Ei ollut muita vallasta vapaita luokkia.

Marx ei ollut demokratian vaan (proletariaatin) diktatuurin miehiä. Porvariston nykykielellä hän olisi "terroristi".

Valtio on vapaan ihmisen vihollinen, joka kitkee politiikan pellostä kansalaisyhteiskunnan ituja. Toisaalta se myös antaa sitä suojaa ja turvaa, mitä KAPITALismi ei anna.

Suomessa politiikka on aatteetonta, ja kaikkien puolueiden kylkeen sopisi etiketti "sos.dem (light)". On katkennut historiallinen linkki vanhaan kunnon 1900-alun sosialidemokratiaan, siihen, mikä oli oikea vasen eikä mikään vasen-oikea.

Marxin kommunistisesta uskontunnuksesta on peräisin lause "kaikkien maiden proletaarit, yhtykää". Sen perusteella on annettu ymmärtää, että Marx neuvoi Suomea liittymään EU:n jäseneksi. Olihan kommunistinen manifestikin kirjoitettu Brysselissä.

Jos Marx eläisi, hän ei olisi EU:ssa liittovaltiomiehiä. Hän näkisi EU:n ulkokuoren läpi sen, että pääomilla on näkymättömät jalat, jotka ne ottavat heti alleen, jos niiden omistajat säikähtävät. Poliitiikka on menettänyt itsenäisyytensä, mutta häviävälläkin osapuolella Marx taistelisi pääoman näkymätöntä mahtia vastaan. Että on vastarintaa, se määrittää vasemmistoa.

Tohtori Marx ei ollut rauhanliikkeen miehiä, mutta hän markkinoi rintamakarkuruutta hallitsijoiden armeijoista. Proletaarien piti yhtyä, jotta syntyisi vastarintaa sitä vastaan, että eri maiden työläiset tappavat toisiaan. Tältä pohjalta olen varma, ettei Marx puhuisi tänään euroarmeijan puolesta vaan sitä - ja Natoa - vastaan. Hän olisi eri puolella kuin Lipponen ja muu Benefinlux. Vaikka Marx ei ollut demokraatti, oikeassa vasemmistossa olisi syytä olla. Mutta kun demokratiaa on vain kansallisvaltioissa, vasemmiston pitää vastustaa ylikansallista päätöksentekoa, joka on suurten maiden valtaa pieniin. Kun suuret määrittävät sen, mikä on liittovaltion yleinen etu, EU:ssa sellaiseksi voidaan katsoa myös alamaisten vieminen sotiin herrakansa USA:n rinnalla.

USA hallitsee maapalloa. Sillä on totaalinen herruus maahan, meriin, ilmatilaan, avaruuteen ja - yhtenä tärkeimmistä - informaatioon ja ihmisten tajuntaan. Herruus on kaikkien tilojen haltuunotto, ja loputtomalla matkalla kohden villiä länttä amerikkalaiset määrittävät muille maailmankurin.

USA tarvitsee poliittisia liittolaisia, ja Nato-mailta se saa automaattisen poliittisen siunauksen sodilleen. Nato on poliittinen sotaliitto.

Kun USA:lla on kyky ja voima toimia yksin koko maapallon alueella, ja avaruudessa, Naton sotilaallinen merkitys vähenee. Onkin käynnistymässä uusi työnjako: EU sotii Euroopassa ja sen lähialueilla ja USA muualla maailmassa. Sitä varten meillä on pian euroarmeija, joka on Nato- ja USA-yhteensopiva.

Vasemmiston, joka on periaatteellinen, pitäisi myös voiman edessä puolustaa demokratiaa, jota USA Natoineen ei edusta, laajenna tai levitä. Siksi Suomea ei pitäisi valmistaa Nato-joukkojen tuloon, oloon tai kauttakulkuun.

Marx ei olisi euronationalisti tai eurokansallissosialidemokraatti eikä hän ymmärtäisi vasemmiston nykymentoa: ahneuden institutionalisoimista yhteiskunnallisiin rakenteisiin.

Sen sijaan hän kyllä ymmärtäisi työntekijöiden taistelun oman asemansa parantamiseksi. Seuraavalle tupolle olisikin hyvä pohja suomalaisia parempipalkkaisten saksalaisten metallityöläisten tes: 4 % nyt, 3,1 % vuoden kuluttua.

Aatepulaan ei auta Erkki Tuomiojan metodi: kaikki Suomen sosialidemokraatit, yhtykää.